

Beste Laureaten,

Als jullie dit lezen hebben jullie net het getuigschrift uitgereikt gekregen. Een paar hebben alleen hun beeldende praktijk met de expositie afgerond en doen dan later hun afsluitend theorie-examen.

Als ik dit schrijf (maart 2005) zijn de foto's voor deze catalogus net genomen en werken jullie aan je oeuvre voor de aanstaande Groen-Licht tentoonstelling van april op weg naar het afstuderen in juni. Stress alom, zorg over het op tijd klaarkomen van alle plannen.

In dat interbellum tussen nu en dan mag de studieleider iets verstandigs zeggen over het cohort dat straks afstudeert.

Collega's van andere afdelingen hebben het gemakkelijker, denk ik. Men kan zich zelfs een inhoudelijk kader permitteren van waaruit de eigen bijdrage voor dit boekwerk kan worden vormgegeven. De expositie zal immers vanuit de vakvisie van de achterliggende opleiding vorm krijgen.

De docentenopleiding bestaat bij de gratie van pluriformiteit.

Elke poging om daarin een rode draad te ontdekken (of het zou de relatie met het docentenschap moeten zijn) zou geen recht doen aan ons streven om juist de eigen fascinaties en ambities over de volle breedte van het beeldende disciplines te kunnen exploreren, twee- en driedimensionaal, toegepast en autonoom.

Desgevraagd laat ik de kans dus bewust voorbijgaan om een kader te suggereren waarin de pagina's van de docentenopleiding vorm moeten krijgen, anders dan een goed concept van de vormgevers zelf. Laten de pagina's van de individuele laureaten maar hun eigen individuele kwaliteiten uitdragen. Ik heb er alle vertrouwen in dat dat goed komt. Het werk dat bij de fotosessies werd ingebracht en de vooruitzichten op het vervolgtraject naar de uiteindelijke eindexamenexpositie stemde mij gerust.

De primaire taak van een docentenopleiding ligt in het opleiden van een goede docent. Maar altijd een docent in iets. Dat iets is ons tafelzilver: de beeldende praktijk, gevoed door het eigen professionele vermogen met beelden (in de breedste zin van het woord) om te kunnen gaan. Een schier onmogelijke ambitie. Van jullie als docent beeldende kunst en vormgeving kan niet worden verwacht dat je bekwaam bent in alle beeldende aspecten van het vakgebied. Dat hoeft ook niet. Diepgang in een beperkt aantal disciplines levert transfer-mogelijkheden op in andere en professionele bescheidenheid om (bijvoorbeeld) ceramische activiteiten over te laten aan een collega die daar wèl mee uit de voeten kan, terwijl jij je video- en schilder-deskundigheid kan inzetten. We kunnen niet alles, maar wat we doen doen we goed.

Het zijn ook buitenstaanders die deze catalogus onder ogen krijgen.

Die moeten steeds weer worden uitgelegd dat jullie meer hebben gedaan dan hier zichtbaar is. De theorie met zijn vele disciplines (ook interdisciplinair) en de beroepsvoorbereiding hebben samen bijna de helft van de studietijd gevraagd. Daar zijn hier geen plaatjes van. Misschien moet er in toekomstige uitgaven een CD-Rom worden bijgevoegd met fragmenten van jullie theoretische eindpresentaties die daarvan een verantwoording afleggen.

Misschien ook is het goed dat buitenstaanders beseffen dat jullie straks de aanstaande kunst-consumenten, opdrachtgevers en klanten van de andere eindexamenkandidaten uit deze catalogus opleiden. De jeugd op scholen, maar ook de geïnteresseerde leek in het buitenschoolse circuit zal via de kunsteducator worden binnengevoerd in het brede gebied van beeldcultuur.

Daar ligt een zware opdracht.

Jullie zijn straks de aanjagers van prille talenten, het voorbeeld voor aankomende kunstenaars, brengen visueel-anal-fabeten over de drempel van het museum, vormen de voorhoede van de verbeeldingskracht.

Jullie moeten beschikken over een dubbeltalent: kunstenaar/vormgever en pedagoog tegelijkertijd .

Naarmate jullie beter scoren zal de positie van kunst en cultuur in de Nederlandse samenleving versterkt kunnen worden.

Ik wens jullie toe dat je dat op het micro-niveau binnen de eigen aanstaande werkkring gaat lukken en met als uiteindelijk effect (op macroniveau) een Nederlandse samenleving met meer oog en respect voor de waarden van jullie werkterrein.

Dat tafelzilver waar ik het hierboven over had, dat straks zichtbaar zal zijn op jullie expositie en zich in deze catalogus presenteert, is het hart van die acties.

Verbeeldingskracht bij anderen activeren begint bij jezelf.

Ik zal dit collectors-item, de catalogus van onze lichting 2005, met trots en plezier koesteren en wens jullie succes en plezier bij de uitoefening van het leukste beroep van de wereld: docent beeldcultuur.

Maarten Tamsma